

B., dnia 20 lipca 2017r.

Sygn. akt: II K 264/17

PR Ds 507/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Bożena Waresiak

Protokolant: Beata Musiał

po rozpoznaniu dnia: 21.06.2017r., 20.07.2017r.

sprawy:

J. K. (1)

s. R. i L.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

W okresie czasu od nieustalonej bliżej daty 2015 roku do dnia 10 marca 2017 roku w miejscowości M., powiatu (...), województwa (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną J. K. (2) oraz jej córką D. K. (1) w ten sposób , że zarówno znajdując się pod wpływem alkoholu jak i będąc trzeźwym , w różnych porach w tym także nocnych, wszczynał awantury domowe , w trakcie których wyzywał je słowami powszechnie uznanymi za obelżywe , poniżał ich godność osobistą , groził im pozbawieniem życia i spaleniem domu , zakłócał im sen i spoczynek nocny , trzaskał drzwiami , słuchał głośno muzyki, utrudniał D. K. (1) naukę , rzucał przedmiotami w tym tabletem, a także znęcał się fizycznie nad żoną J. K. (2) naruszając jej nietykalność cielesną poprzez popychanie i szarpanie za ubranie, a nadto w nocy z 25 na 26 stycznia 2017 roku uderzał J. K. (2) rękami po głowie , szarpał ją za włosy i ubranie oraz chwycił ją za szyję i ścisnął, w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci drobnego otarcia naskórka ręki prawej od strony grzbietowej oraz podbiegnięcia krwawego na bocznej powierzchni końca dalszego ramienia lewego, które naruszyły czynności narządów jej ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego J. K. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk warunkowo zawieszka wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

IV. na mocy art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

V. na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 746,34 (siedemset czterdzieści sześć 34/100) złotych.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 lipca 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. (2) i J. K. (1) są małżeństwem od 2012r. Oboje posiadają dzieci z poprzednich małżeństw: oskarżony dwoje dorosłych dzieci w wieku 27 i 29 lat, którzy wyprowadzili się z domu, zaś pokrzywdzona ma pełnoletnią córkę D. K. (1). D. K. (1) uczy się w Technikum. Pokrzywdzona i jej córka mieszkają w domu w miejscowości M., wspólnie z oskarżonym. J. K. (1) pracuje za granicą, jednak regularnie przyjeżdża do domu. W domu przebywa także w okresie zimowym, kiedy nie pracuje. Oskarżony od kilku lat nadużywa alkoholu zdarza się, że pije kilka dni z rzędu mimo, iż bierze leki na serce.

Początkowo życie małżonków układało się dobrze, jednak już w 2015 roku, w trakcie swoich powrotów do domu z zagranicy, oskarżony zaczął się znęcać psychicznie nad swoją żoną J. K. (2) oraz jej córką D. K. (1). Zarówno znajdując się pod wpływem alkoholu jak i będąc trzeźwym, zarówno w dzień jak i w nocy wszczywał awantury domowe, w trakcie których wyzywał je słowami powszechnie uznanymi za obelżywe jak: kurwy, szmaty, poniżał ich godność osobistą. Groził im pozbawieniem życia i spaleniem domu. Zakłócał im sen i spoczynek nocny, trząsał drzwiami, słuchał głośno muzyki, utrudniając D. K. (1) naukę. Rzucił przedmiotami. Odkąd córka jego małżonki skończyła 18 lat wciąż powtarzał jej, że ma się wyprowadzić z domu. Miał do niej pretensje np. o to, że zbyt długo przesiaduje w łazience, co było powodem licznych awantur. Wobec swojej małżonki J. K. (2) oskarżony stosował również przemoc fizyczną popychając ją i szarpiąc za ubranie.

Pokrzywdzone żaliły się innym osobom na zachowanie oskarżonego. Boją się oskarżonego i obawiają się spełnienia jego gróźb. Groźby spalenia domu szczególnie przeżywa małżonka oskarżonego, która już wcześniej była świadkiem pożaru mieszkania.

Od października 2016r. jego zachowanie wobec członków rodziny pogorszyło się. Dnia 03 grudnia 2016r. z uwagi na agresję żona J. K. (1) wezwała policję. Ten fakt jeszcze bardziej rozwścieczył oskarżonego.

W nocy z 25 na 26 stycznia 2017 roku oskarżony będąc nietrzeźwym wszczywał w domu kolejną awanturę. Chwył swoją żonę za włosy i zaczął ją szarpać. Uderzał J. K. (2) rękami po głowie i szarpał ją za ubranie. W pewnym momencie chwycił ją za szyję i ścisnął. Groził swojej żonie, że spali dom, że ją zabije. Powiedział m.in.: „będziesz dzisiaj martwa”. Ubliżał m.in. słowami: „ty kurwo”. Nadto rzucił o podłogę tabletem swojej żony uszkadzając go. Widząc zachowanie oskarżonego D. K. (1) wezwała policję. W obecności policjantów K. G. i J. G. oskarżony także zachowywał się agresywnie i groził żonie m.in. słowami: „ty kurwo dzisiaj będzie śmierć”. Chciał poszczyć policjantów psem jednak z uwagi na zachowanie D. K. (1) nie udało mu się to. Był agresywny także wobec funkcjonariuszy policji. J. K. (1) został wówczas zatrzymany do wytrzeźwienia.

Dowody: - częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1) - k. 56, 107

- zeznania świadka J. K. (2) - k. 3-4, 108-109,

- zeznania świadka D. K. (1) - k. 29-30, 109-110

- protokół zatrzymania - k. 2,

- zeznania świadka K. G. (2) - 24-25, 110,

- zeznania świadka J. H. - k. 64, 110

- zeznania świadka M. P. - k. 34-35, 110
- zeznania świadka K. D. - k. 44, 110-111
- zeznania świadka S. B. - k. 47, 111
- zeznania świadka M. Ł. - k. 71-72
- zeznania świadka E. P. - k. 38-39
- protokół oględzin - k. 50-51

W wyniku powyższego zachowania pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci drobnego otarcia naskórka ręki prawej od strony grzbietowej oraz podbiegnięcia krwawego na bocznej powierzchni końca dalszego ramienia lewego, które naruszyły czynności narządów jej ciała na czas nieprzekraczający dni siedmiu.

- Dowody: - opinia lekarza biegłego sądowego - k. 26,
- karta informacyjna Szpitalnego Oddziału Ratunkowego - k. 8,

Od stycznia 2017r. rodzina jest objęta procedurą niebieskiej karty.

- Dowód: - kopia niebieskiej karty - k. 13-14,

Aktualnie, w wyniku niniejszego postępowania sądowego, sytuacja w domu uległa poprawie. Oskarżony podjął się terapii uzależnień od alkoholu. Pokrzywdzone pojednały się z oskarżonym.

- Dowody: - zeznania świadka J. K. (2) - k. 3-4, 108-109,
- zeznania świadka D. K. (1) - k. 29-30, 109-110

Oskarżony ma 50 lat. Ma wykształcenie średnie. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Jest żonaty. Pracuje w Holandii i otrzymuje wynagrodzenie ok. 5000 złotych. Jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego oraz właścicielem działki i budynku mieszkalnego. Ma samochód marki F. (...) z 1999r. Nie był uprzednio karany. Aktualnie oskarżony podjął się terapii uzależnień od alkoholu.

- Dowody: - oświadczenie oskarżonego - k.107,
- dane o karalności - k. 63,
 - zaświadczenie o stanie majątkowym - k. 62,
 - zaświadczenie k.128

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów. Jak wynika z opinii biegłych brak jest podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu. Nie znajdują zastosowania warunki z art. 31 § 1 lub § 2 kk. Jednocześnie biegli w wydanej opinii nie stwierdzili u oskarżonego uzależnienia od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

- Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna k.80

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o częściowe wyjaśnienia oskarżonego, zeznania pokrzywdzonych i zeznania słuchanych w sprawie świadków, dokumentację medyczną, opinie biegłych sądowych, ujawnione nagranie oraz zebrane w sprawie dokumenty.

Oskarżony nie przyznał się do winy. Przesłuchany w charakterze podejrzanego zaprzeczył jakoby miał się znęcać nad członkami swojej rodziny. Jednocześnie wskazał, że miał jedynie pretensje do córki o to, że: się nie uczy, przychodzi do domu za późno, spotyka się z narkomanem, nie pomaga w domu, nie sprząta swojego pokoju, pierze po 22:00. Z kolei odnośnie żony podał, że tablet spadł i uległ uszkodzeniu, a żona oskarżyła go o jego zniszczenie i zaatakowała go szczotką i zaczęła go szarpać, a on broniąc się przepchał ją „ze trzy metry w tył” (k.56). Przyznał, że był tego dnia nietrzeźwy.

W trakcie przesłuchania przed Sądem ponownie nie przyznał się do winy wskazując, że to zachowanie córki jest powodem kłótni, a z żoną nie ma problemów. Zaprzeczył jakoby chciał spalić swój dom. Podał, że większość czasu pracuje za granicą i nie ma go w domu. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach dyskredytował prawdziwość pokrzywdzonych i wskazywał m.in., że to jego małżonka ma problemy z alkoholem, co w świetle faktu, iż w końcu oskarżony sam podjął się terapii uzależnień od alkoholu nie polega na prawdzie i świadczy jedynie o tym, iż wyjaśnienia zostały przez niego złożone na użytek niniejszego postępowania, w celu uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim ten odiera zarzuty kierowane pod jego adresem przez pokrzywdzone w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie mogły zostać przez Sąd uznane za wiarygodne. Przeciwno temu przemawiała zarówno treść zeznań pokrzywdzonych, a także świadków, w tym policjantów czyli osób zupełnie obcych dla stron, jak również opinia biegłego sądowego dotycząca obrażeń ciała ujawnionych u pokrzywdzonej, czy zapis nagrania. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie licznych pretensji jakie miał wobec córki swojej żony. Nie budzą również wątpliwości jego wyjaśnienia co do faktu, iż pracuje za granicą.

Małżonka oraz jej córka starały się szczegółowo zrelacjonować naganne zachowanie J. K. (1), a ich relacje wzajemnie się uzupełniają. Przytoczyły groźby jakie kierował pod ich adresem oskarżony oraz wulgaryzmy jakimi się do nich odnosił w trakcie wszczynanych awantur. J. K. (2) opisała wydarzenie, które miało miejsce w nocy z 25 na 26 stycznia 2017 roku, a jej opis znajduje odzwierciedlenie z zeznaniach córki. Nie próbowały manipulować zaobserwowanymi okolicznościami, jeżeli czegoś nie pamiętały lub nie były bezpośrednimi świadkami to mówiły o tym. Przedstawione przez nie relacje, są spójne i logiczne, korelują z zeznaniami pozostałych świadków, tworząc dokładny obraz zachowania oskarżonego. Sąd nie doszukał się okoliczności mogących podważyć wiarygodność tych świadków. Co prawda oskarżony w swoich wyjaśnieniach próbował dyskredytować ich prawdziwość, jednak to wersja zdarzeń przedstawiona przez pokrzywdzone znalazła odbicie w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym. Relacje pokrzywdzonych znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci zeznań świadków, dokumentacji medycznej czy opinii biegłego lekarza sądowego tworząc dokładny obraz zaistniałych wydarzeń. Obrażenia na ciele pokrzywdzonej J. K. (2) odnotowane w dokumentacji medycznej i zauważone przez policjantów w pełni potwierdzają wersję pokrzywdzonej w zakresie okoliczności i mechanizmu ich powstania.

M. P., K. D., S. B., M. Ł. i E. P. co prawda nie byli bezpośrednimi świadkami awantur, albowiem do stosowania przemocy psychicznej i fizycznej dochodziło pod nieobecność osób postronnych, stąd świadkowie ci wiedzę na temat zachowania oskarżonego czerpali z relacji samych pokrzywdzonych. Wskazane osoby potwierdziły szereg okoliczności dotyczących znęcania się oskarżonego nad rodziną. Powyższe zeznania świadków nie budzą wątpliwości Sądu gdyż są logiczne i spójne, wzajemnie się uzupełniają. W ich zeznaniach trudno doszukać się konfabulacji czy próby manipulowania faktami.

Całości kształtu okoliczności dopełniają zeznania funkcjonariuszy policji. K. G. (2) interweniował w domu pokrzywdzonych w nocy z 25 na 26 stycznia 2017 roku i potwierdził agresywne zachowanie oskarżonego zarówno wobec pokrzywdzonych jak i samych policjantów, których chciał poszczuć psem. W jego obecności oskarżony również ubliżał żonie słowami wulgarnymi oraz groził jej m.in. słowami: „ty kurwo dzisiaj będzie śmierć”. Wskazał, że oskarżony był tak nietrzeźwy, że miał problem z utrzymaniem równowagi, miał bełkotliwą mowę, z kolei jego małżonka była zastraszona i płacziwa. Zeznania te były wiarygodne, miały potwierdzenie w notatkach urzędowych. Policjanci

przekazywali jedynie spostrzeżenia nabyte w czasie swoich czynności zawodowych, nie są związani z żadną ze stron konfliktu, ich zeznania cechuje obiektywizm.

Z uwagi na cofnięcie wniosków przez obrońcę oskarżonego odstąpiono od przesłuchania L. K., K. B. i D. K. (2) uznając, iż przeprowadzenie tych dowodów nie jest konieczne, gdyż wymienione osoby nie były świadkami żadnych zdarzeń pomiędzy stronami i mogły mieć jedynie informacje ze słyszenia.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, zgromadzone w sprawie. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości. Swoje ustalenia Sąd oparł również na opiniach biegłych sądowych, które są wyczerpujące i jednoznaczne, nie były kwestionowane przez strony. Wykonały je osoby o odpowiednim przygotowaniu, następnie opinie te zostały odpowiednio uzasadnione. Nie budzi wątpliwości również ujawnione nagranie, na którym słychać wulgarne słowa kierowane przez oskarżonego pod adresem swojej małżonki.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 207 § 1 kk ten kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepęstwo określone w art. 207 § 1 kk może być popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim. W orzecznictwie przyjmuje się, że znamię czasownikowe "znęca się" oznacza działanie lub zaniechanie, polegające na umyślnym zadaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzającym się lub jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie.

Mając powyższe na uwadze wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości Sądu, a wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim negował on swoją odpowiedzialność za popełnione przestęstwo należy wiązać jedynie z przyjętą przez niego linią obrony.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie częściowych wyjaśnień oskarżonego, zeznań pokrzywdzonych oraz słuchanych świadków. Ich relacje w powiązaniu z zaświadczeniami lekarskimi, opiniami biegłych lekarzy sądowych i ujawnionym nagraniem tworzą całościowy obraz nagannego zachowania oskarżonego, który znalazł obraz w ustaleniach dokonanych przez Sąd.

Oskarżony w okresie czasu od nieustalonej bliżej daty 2015 roku do dnia 10 marca 2017 roku w miejscowości M. znęcał się psychicznie nad swoją żoną J. K. (2) oraz jej córką D. K. (1) w ten sposób, że zarówno znajdując się pod wpływem alkoholu jak i będąc trzeźwym, w różnych porach w tym także nocnych, wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał je słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, poniżał ich godność osobistą, groził im pozbawieniem życia i spaleniem domu, zakłócał im sen i spoczynek nocny, trząsał drzwiami, słuchał głośno muzyki, utrudniał D. K. (1) naukę, rzucał przedmiotami w tym tabletem, a także znęcał się fizycznie nad żoną J. K. (2) naruszając jej nietykalność cielesną poprzez popychanie i szarpanie za ubranie, a nadto w nocy z 25 na 26 stycznia 2017 roku uderzał J. K. (2) rękami po głowie, szarpał ją za włosy i ubranie oraz chwycił ją za szyję i ścisnął, w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci drobnego otarcia naskórka ręki prawej od strony grzbietowej oraz podbiegnięcia krwawego na bocznej powierzchni końca dalszego ramienia lewego, które naruszyły czynności narządów jej ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu, dopuszczając się w ten sposób przestęstwa z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Nie budzi wątpliwości fakt, iż oskarżony działał umyślnie. Działając w opisany powyżej sposób chciał spowodować małżonce i jej córce, dotkliwe cierpienia moralne, a swój cel osiągnął. Wobec swojej małżonki oskarżony stosował nie tylko przemoc psychiczną, ale także fizyczną, a jego zachowanie doprowadziło do powstania u pokrzywdzonej opisanych szczegółowo powyżej obrażeń ciała.

Sąd uznał, że społeczna szkodliwość czynu oskarżonego jest wysoka wobec tego, że oskarżony wszczynał awantury także wobec i w obecności nieletniej córki swojej małżonki, którą obwinia za problemy w małżeństwie. Najpierw oskarżony przyjął ją do swojego domu jako kilkuletnie dziecko, gdzie następnie wychowywała się, a z dniem

ukończenia osiemnastu lat żądał jej natychmiastowego wyprowadzenia się. Tymczasem analiza akt nie wskazuje, aby D. K. (1) mimo swojego młodego wieku sprawiała jakieś większe problemy wychowawcze, co chociażby częściowo mogłoby usprawiedliwić agresywne zachowanie oskarżanego wobec córki jego małżonki. Przy wymiarze kary orzekanej wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze opisany powyżej sposób i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające długi okres przestępnego zachowania się oskarżonego oraz fakt, że ofiarami były osoby mu najbliższe. Sąd miał także na uwadze wielość negatywnych zachowań podjętych na szkodę pokrzywdzonych. Oskarżony znęcał się zarówno psychicznie jak i fizycznie. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze fakt, iż aktualnie zachowanie oskarżonego uległo znacznej poprawie, pokrzywdzone pojednały się z nim. J. K. (3) nie był uprzednio karany.

Wobec powyższego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy oskarżonego. Wykonanie kary pozbawienia wolności sąd zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Kara w takim wymiarze stanowi właściwą reakcję na przestępcze zachowanie oskarżonego, w pełni realizuje ona potrzeby w zakresie realizacji tak dyrektywy prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Oskarżony dotychczas nie wchodził w konflikt z prawem dlatego Sąd uznał, iż istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec niego, a wskazany okres zawieszenia wykonania kary powinien być wystarczający dla dokonania oceny, czy cele kary przed nim stawiane, zostały osiągnięte. Kara w takim wymiarze w ocenie Sądu uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania i zniechęci go do popełnienia kolejnych przestępstw w przyszłości.

W związku oświadczeniem pokrzywdzonej J. K. (2) na ostatnim terminie rozprawy oraz pojednaniem się stron Sąd rozważał kwestię warunkowego umorzenia postępowania w tej sprawie. W ocenie Sądu brak jest jednak podstaw do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Mając na uwadze charakter obrażeń ciała jakich małżonka doznała w wyniku zachowania oskarżonego fakt, iż znęcał się zarówno wobec swojej małżonki jak również jej córki oraz długi okres czasu, przez jaki dopuścił się przedmiotowego czynu - nie można uznać, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Stosownie do treści art. 73 § 2 kk Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, który będzie pilnował prawidłowego przebiegu okresu próby. Jednocześnie na mocy art. 75 § 1 pkt. 5 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową oskarżonego Sąd zasądził od niego koszty sądowe.

S..

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonego r. pr. S. S.,

- kal. 14 dni